

[Statsministeren]

ret i Sverige og dér fået et levende indtryk af, under hvilke former man yder subsidier og dermed gør det vanskeligt for dansk værftsindustri at konkurrere.

Jeg må sige, at det vil være af stor værdi for os, at vi atter får, hvad vi kalder mere normale forhold i værftsindustrien. Vi har altså opgaver, vi selv skal løse, men der er også opgaver i international sammenhæng for at mindske subsidiesystemerne rundt omkring, hvor vi måtte være i konkurrence med andre landes værfter.

Måske skulle jeg lige gøre den bemærkning, at selv om det har givet dansk værftsindustri enorme problemer, er det alligevel sådan, at vi ikke har mistet andel i produktionen af skibe i forhold til den verden, der omgiver os. Vi har måske endda en lille øgning i den samlede produktion af skibe, der finder sted.

Med disse ord vil jeg i og for sig uden at gå i dybden netop lægge vægt på, at dette er et spørgsmål, som handelsministeren må svare på, og handelsministeren vil herefter redegøre for regeringens syn på kontaktudvalgets rapport og for den værftspolitiske situation i almindelighed.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Som statsministeren var inde på, har regeringen været indstillet på, at der måtte gøres en særlig indsats for at afhjælpe de mest alvorlige konsekvenser af værftskrisen.

Denne holdning har regeringen udmøntet i forskellige foranstaltninger til gavn for værftsindustrien, herunder den gradvise forbedring af kreditbetingelserne for danske rederiers køb af skibe. Frem til midten af 1977 udgjorde kreditomfanget 70 pct. af kontraktsummen med en afdragstid på 7 år og til en rente på 8 pct. p.a. Nu kan danske rederier opnå en kredit på op til 80 pct. af kontraktsummen over 14 år med 4 års afdrags- henstand og til en rente på 8 pct.

Jeg skal heller ikke undlade at pege på, at regeringen allerede i 1977 gennemførte en nærmere undersøgelse af statens behov for skibe og på dette grundlag i et betydeligt omfang fremskyndede statens køb af skibe. Hvilken betydning dette har haft og stadig har for de danske værfter, fremgår af den vægt, hvormed disse statsordrer indgår i visse værfters seneste produktion og også i nuvæ-

rende ordrebeholdninger. Det er vel ikke for meget at påstå, at uden disse statsordrer havde nogle af de danske værfter næppe eksisteret i dag. Den samme virkning kan vel i noget omfang tillægges de bistandsmidler, som i flere tilfælde har fundet anvendelse til bygning af skibe til eksport til udviklingslande.

Regeringen har således allerede gjort en særdeles stor indsats over for skibsbygnings- erhvervet, specielt når det ses i forhold til, hvad der inden for rammerne af traditionel dansk økonomisk politik ydes et enkelt erhverv.

Gennemførelsen af de meget væsentlige dele af den danske regerings politik over for værftsindustrien såsom udvidelsen af kreditordningen og fremskyndelsen af statskøb er sket på foranledning af kontaktudvalget vedrørende skibsværftsindustrien. Jeg vil gerne i denne forbindelse anføre, at regeringen tillægger dette udvalgs arbejde særdeles stor værdi. Dette skal bl. a. ses på baggrund af udvalgets lange tradition og dets sammensætning med repræsentanter for såvel arbejdsgivere som arbejdstagere, endvidere den forståelse for og realistiske indstilling til de samfundsøkonomiske sammenhænge og problemer, herunder de statsfinansielle, som hele tiden har båret kontaktudvalgets arbejde. Udvalget erkender, at det i væsentligt omfang må være værfternes egen indsats, hvoraf værftsindustriens situation afhænger. Dette er bl. a. tydeligt kommet til udtryk i de henstillinger, som udvalget gennem årene har rettet til værfter og værfternes ansatte om foranstaltninger til styrkelse af dansk værftsindustriens konkurrenceevne, henstillinger, der i vidt omfang er blevet fulgt og har givet resultater.

Dette til trods har den danske værftsindustri situation tilspidset sig i de seneste år. Flere af de danske værfter har været og er ude i en særdeles vanskelig situation. Det har bl. a. givet sig udtryk i en række henvendelser fra værfter og værftsmedarbejdere og fra lokale myndigheder, som statsministeren også anførte for et øjeblik siden. Foranlediget heraf følte regeringen et behov for en bred og sammenhængende redegørelse for værftsindustriens situation, en redegørelse, som regeringen kunne bruge i sin stillingtagen til værftsspørgsmål, og man anmodede derfor kontaktudvalget om at udarbejde en sådan.